

ประตูทางเข้าด้านทิศตะวันออกจะเห็นโบสถ์เต็ม ๆ

@japaninfo

จวน Tomyo-zara เขียนชื่อพ่อแม่สามี พ่อแม่ตัวเองและพี่ชาย

@japaninfo

"จวนคินเฒ่า น้ำมันแมลงพิษ ไล่เทียนหญ้า วัดกังโก-จิ"

นักศึกษาหญิง 2 คนมาเที่ยวชมงาน บั้งพ่นมือไหว้ Jizo-san

พระสงฆ์ 8 รูปออกเดินวนรอบลานที่มีรูปปั้น Jizo-san อยู่ราว 2,500 องค์

@japaninfo

จุดโคม ตามไฟ

ทุก ๆ กลางถึงปลายเดือนสิงหาคมเป็นช่วง "เทศกาลโอบง" ของญี่ปุ่น ผู้คนจะพากันเดินทางกลับบ้านเกิดเพื่อทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้บรรพบุรุษด้วยวิธีต่าง ๆ และส่วนใหญ่ก็ใช้ "ไฟ" (อิ) กันแทบทั้งนั้น

ทุกวันที่ 23 และ 24 สิงหาคม วัดกังโก-จิ หนึ่งในสามวัดเก่าแก่ในตัวเมืองนารา จะจัดเทศกาล "จิโซเอะมง มันโตคุโย" มีการประดับประดาด้วยโคมไฟ "มันโท" และเปิดให้ผู้คนเข้ามัสการฟังสวด ถวายไฟจากจวนคิน พร้อมส่งดวงวิญญาณบรรพบุรุษที่ล่วงลับไปแล้ว หรือจะขอพรทั่วไปก็ได้

ความเป็นมาของวัดกังโก-จิ

วัดกังโก-จิ เป็น 1 ใน 8 วัด/สถานที่ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นกลุ่มมรดกทางวัฒนธรรมโบราณรวมกันของนาราโดย UNESCO เมื่อปี 1988 สำหรับสถาปัตยกรรมสำคัญของวัดที่ถูกขึ้นทะเบียนครั้งนี้ประกอบไปด้วยตัวโบสถ์ "โกะกุระกุโบฮงโด" และวิหาร "โกะกุระกุโบ เซนชิทสึ" ซึ่งสร้างด้วยไม้ทั้งคู่ จากประวัติของวัดพบว่า วัดกังโก-จิ เดิมเป็นวัดพุทธสร้างโดยขุนนางในตระกูลไซกะ ถือเป็นวัดแห่งแรกที่มีสถาปัตยกรรม "การัง" เต็มรูปแบบ ประกอบไปด้วยโบสถ์ วิหาร เจดีย์ ระเบียงคด หอไตร หอระฆัง ฯลฯ แรกเริ่มใช้ชื่อว่า "วัดอาสุกะ-เดระ" ต่อมาเมื่อนาราเป็นเมืองหลวงได้มีการก่อสร้าง "พระราชวังเฮโจ" ขึ้นใหม่ จักรพรรดิเก็นโช และจักรพรรดิโชมุจึงทรงมีพระบัญชาให้ย้ายวัดมาตั้งที่ ๆ ปัจจุบันนี้

พร้อมยกกระดับขึ้นเป็นพระอารามหลวง มีอาณาเขตกว้างใหญ่ไป
ประชิดกับวัดโคฟุจิ ครอบคลุมตำบล “นารามะจิ” ทั้งหมด แต่จาก
เพลิงไหม้ครั้งแล้วครั้งเล่า ตามด้วยสงครามกลางเมือง ได้ส่งผลให้
พระสงฆ์ของวัดแตกแยกกันเป็นสามวัด อาณาเขตของแต่ละวัดก็
เล็กลงตามไปด้วย

ระยิบระยับงดงาม

@japanin

ผู้คนพากันมากราบไหว้พระ ชมเทียนในจานดินที่ถนนริวากะฮิโระ

@japanin

"โอจิโซ-ซัง"

นอกจากสถาปัตยกรรมเก่าแก่ของวัดแล้ว วัดกังโก-จิ ยังเป็น
ที่รู้จักกันแพร่หลายว่าเป็นวัดที่ประดิษฐานพระกษัตริศรภพโพธิสัตว์
ที่คนญี่ปุ่นมักเรียกกันในนามของ "โอจิโซ-ซัง" มาแต่โบราณกาล
"โอจิโซ-ซัง" มักปรากฏกายในรูปของภิกษุสวมจีวรโกนผม
เกลี้ยง มือขวาถือไม้เท้าศักดิ์สิทธิ์ มือซ้ายมีลูกประคำคล้องอยู่ใน
พุทธมหายานกายถือนั่นว่าเป็นพระโพธิสัตว์ที่มาโปรดสัตว์โลกให้
พ้นทุกข์ทรมานจนกว่าพระศรีอารยเมตไตรยจะมาปรากฏ มีฤทธิ์เดช
ช่วยปกป้องหญิงมีครรภ์ เด็กเล็ก บัดเป่าสิ่งไม่ดีงามเกี่ยวข้องกับ
ชีวิตประจำวันของผู้คนโดยเฉพาะในช่วงเทศกาลโอบงที่มีการ
รับส่งดวงวิญญาณของบรรพบุรุษ โอจิโซ-ซัง ถือเป็นพระโพธิสัตว์
ที่ใกล้ชิดกับผู้คนที่สุด นอกจาก ตามวัดแล้วยังพบรูปปั้นของท่าน

ตามถนนหนทางทั่วไปโดยเฉพาะในเกียวโตและนาราตั้งแต่ราว
สมัยคามะคุระ (ราวปีค.ศ.1185) มวลจนบัดนี้

ปีนี้เป็นครั้งแรกที่ผู้เขียนแวะไปนมัสการ "โอจิโซ-ซัง" ที่
วัดกังโก-จิ เบื้องต้นนึกว่าจะเข้าไปกราบพระและถ่ายรูปเทศกาล
ประดับโคม และจุดไฟเท่านั้น แต่เมื่อไปถึงหน้าวัด ได้พูดคุยกับ
ศิษยานุศิษย์วัด (อุจิโกะ-ซัง) ที่มาช่วยเตรียมงานและแนะนำให้
ขอพรผ่านจานดินดู จึงทำบุญด้วยการซื้อจานดิน 1 ใบ

"โทเมียวซาร่า"

จานดินที่ว่าเรียกว่า "โทเมียวซาร่า" บันด้วยดินเผาที่ใช้
อุณหภูมิต่ำ ท้ายสุดก็จะเสื่อมเป็นเถ้าถ่านหลอมไปกับดิน เช่นเดียว
กับไส้เทียนที่ทำจากหญ้าอิงุสะที่ใช้ทอเสื่อทาทามิ น้ำมันที่รินใส่
จานก็เป็นน้ำมันที่ทำจากเมล็ดดอกกะโนะฮะฮะหรือดอกมาสตาร์ด

แถวริมถนน สะท้อนแสงไฟระยิบระยับ

@japanin

ตลอดทางมี Tomyo-zara เรียงราย

@japaninfo

จะเขียนขอพรให้สุขภาพแข็งแรง ครอบครัวร่มเย็นเป็นสุข ฯลฯ ก็ได้ แต่คนส่วนใหญ่ที่มานมัสการช่วงนี้เลือกที่จะเขียนชื่อบรรพบุรุษเพื่อรำลึกถึง และเพื่อส่งดวงวิญญาณไปสู่สัมปรายภพกัน ผู้เขียนก็เลยทำตามคนอื่น ๆ ด้วยการให้พู่กันจีนเขียนชื่อพ่อแม่สามี พ่อแม่ตัวเอง และพี่ชายที่เสียชีวิตไปแล้วลงบนจานดินใบเล็ก ๆ เลือกเอาไปตั้งไว้ที่หน้ารูปปั้นหิน “โอจิโซ-ซัง” ที่เรียงรายเป็นแถวด้านข้างโบสถ์ มองหาจุดที่พอว่างและด้านหน้ามีดอกคิเคียวสีม่วงยังบานสดอยู่

เริ่มจุดไฟ แสงเทียนสว่างไสว

สักราว 6 โมงเย็น เมื่อพระสงฆ์ 8 รูปที่ทำวัตรเย็นในโบสถ์เสร็จก็พากันลงมาสวดมนต์หน้าทางเข้าลานรูปปั้นโอจิโซ-ซัง ก่อนหน้านั้นเจ้าหน้าที่ได้ติดไฟในจานดินกว่า 500-600 ใบเตรียมไว้แล้ว พระสงฆ์ตั้งแถวเดินไปรอบ ๆ ลานรูปปั้นกว่า 2,500 องค์ พร้อมยกมือเข้าเป็นจังหวะกับกระดิ่ง สีเหลืองอมส้มของจีวรพระท่ามกลางแสงสลัวยามเย็นสามารถมองเห็นได้ดังงามเมื่อเจอแสงไฟจากเทียนน้ำมันจากจานเล็ก ๆ ด้านล่างส่องดูลงปณิกกลับเล็กน้อย หลังพระสงฆ์กลับกุฏิไป ทั้งผู้เขียนและช่างภาพสมัครเล่น

พ่อแม่พาลูกมากำบุญกันแต่เล็กแต่น้อย

@japaninfo

เจียนสงบยาวชั้ว

โบสถ์และวิหารขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกทั้งคู่

โคมโพลายคำคำเขียนตัวหนังสือจีนว่า “Jizo Son”

@japaninfo

นักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยวจำนวนราวกว่า 200 คนก็พากันเดินวนไปในลานรูปปั้นหิน ชมแสงไฟพร้อมส่งใจไปถึงพ่อแม่พี่น้องตนเองที่เสียชีวิตไปแล้วกันเงียบ ๆ จนแสงไฟเริ่มดับเมื่อเลย 2 ทุ่มไปแล้ว

ปีหน้าไปใหม่

หลังกลับมาบ้าน ลองค้นข้อมูลดูพบว่าวัดกังโก-จิ เพิ่งกลับมาฟื้นฟูความเชื่อเกี่ยวกับ “โอจิโซ-ซัง” นี้ในปี 1948 เมื่อผู้คนมีความเป็นอยู่ดีขึ้นหลังสงครามโลกครั้งที่สองสงบลง มีการจัดตั้ง “สมาคมจิโซ” รวบรวมกำลังสร้างรูปปั้นหินของโอจิโซ-ซังราว 2,500 องค์ขึ้น ต่อมาในปี 1988 ก็ได้ฟื้นฟูการประดับโคมถวายเป็นด้วย จานดิน “โทเมียว-ซาร่า” ขึ้นและพากันจัดรักษาเทศกาลมาจนทุกวันนี้ หากมีโอกาสผู้เขียนจะแวะไปนมัสการ ทำบุญที่วัดกังโก-จิอีกครั้งหนึ่งในปีหน้าท่านใดสนใจมาทำบุญและนมัสการพระโอจิโซ-ซังกันได้ทุกวันที่ 23 และ 24 สิงหาคม พิธีเริ่มจาก 17:00-20:00 น. (ไม่มีค่าเข้าชม ทำบุญซื้อจานดิน 2,000 เยน หากสนใจ)

TPA news